

Stk. 3. — — —

Stk. 4. Der betales et gebyr på 300 kr. for nævnets behandling af klager. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyret.

Stk. 5. Får klageren helt eller delvis medhold, tilbagebetales gebyret.

Stk. 6. Klager over spørgsmål i henhold til § 7, stk. 1, litra c, og stk. 3, sker efter reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3.

44. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 A. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af bidrag i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders eller Direktoratet for Social Sikring og Bistands afgørelser.

Stk. 2. En klagesag kan indbringes for den overordnede administrative instans, når der er forløbet mere end 3 måneder fra indbringelsen af klagen, selv om den underordnede instans ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 3. Sager om spørgsmål efter denne lov kan først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse, eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om den administrative instans endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Den endelige administrative afgørelse skal indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse eller sagen er afvist.

Stk. 5. Sager, der indbringes for domstolene, anlægges ved landsret som 1. instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds klageren har hjemting ved sagens anlæg. Hvis klageren ikke har hjemting her i landet, anlægges sagen ved Østre Landsret. Retsplejelovens § 241 og § 245, stk. 1, finder dog tilsvarende anvendelse.«

45. I § 18, stk. 4, udgår: »finansministeren eller«.

§ 18. — — —

Stk. 4. I forskrifter, der af finansministeren eller skatteministeren udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

46. I § 20, stk. 1, ændres »finansministeren« til: »skatteministeren«.

§ 20. Såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. — — —

47. I § 21 udgår: »efter forhandling med finansministeren«.

48. I § 21 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Skatteministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsgivere, der ikke har hjemting her i landet, og som udbetaler lønindkomst m.v. til personer, der er bidragspligtige efter § 7, stk. 1, litra a, skal udbetale indkomsten gennem en befuldmægtiget, der har hjemting her i landet. Det kan i sådanne regler fastsættes, at det påhviler den befuldmægtigede at indeholde bidrag efter denne lov.«

§ 21. Skatteministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte nærmere bestemmelser om lovens administration, herunder regler om registrering af indeholdelsespligtige og bidragspligtige, regnskabsafklæggelse, indberetning og indbetaling til de statslige told- og skattemyndigheder, oplysningspligt over for de statslige told- og skattemyndigheder, de statslige told- og skattemyndigheders oplysningspligt over for de bidragspligtige, samt om de statslige told- og skattemyndigheders foretagelse af nødvendig kontrol.

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 664 af 16. august 1993, som ændret ved § 1 i lov nr. 1119 af 22. december 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »renter m.v.«: »samt arbejdsmarkedsbidrag efter lov om arbejdsmarkedsfonde § 11, stk. 5«.